

7 Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez po-
czty: kwartalnie 4 zł.;
miesięcznie 1 zł. 40 cent.
Z pocztą: kwartalnie 5 zł.;
miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolonne
drukem garnant, 7 cen-
tów od wiersza. — Rekla-
macye są wolne od opłaty
pocztowej.

Część urzędowa.

C. k. galic. Namiestnictwo nadało zgodnie z wnioskiem gminy w Starymnieście, Mikołajowi Buszczakowi, uczniowi 5ej klasy w Samborskiem gimnazjum zaczawszy od roku szkolnego 1863/4 stypendyum w rocznej kwocie 60 zł. w. a. z fundacyi św. Mikołaja. przez wspomnianą gminę utworzonej.

Lwów, dnia 18. lutego 1864.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 14. lutego r. b. dozwolić najtąskawiej na przestrzeni kolei Nacickiej z Kładna do Wejhybki. używanej dotąd tylko do transportu kruszców i węgla. także jazde pociągów osobowych z ograniczeń do największej szybkości trzech mil na godzinę.

Część nieurzędowa.

Lwów, 25. lutego.

Jeden z dzienników wiedeńskich (podobnie jak i niektóre dzienniki tutejszo krajowe) robi ze względu na umieszczone w dziennikach półurzędowych „zgroza” przejmujące doniesienia o stosunkach galicyjskich uwagę, że znamionuje to wyraźny zwrot w zewnętrznej polityce Austrii. i niepodlega już żadnej wątpliwości, że wyrzeczono się zupełnie nie tylko aktu reformy niemieckiej i przyjaźni średnich państw niemieckich, ale także i przeszłorocznego przymierza z mocarstwami zachodnimi. Na to odpowiada teraz *Jen. kor.* temi słowy:

„Czyniąc najprzód uwagę, że nietyle doniesienia ile raczej faktyczne stosunki Galicyi wydają nam się „przejmującemi zgroza”. nie jesteśmy w stanie pojąć należycie związku, który wspomniany dziennik upatruje między surowym postępowaniem w Galicyi a zewnętrzną polityką Austrii względem Niemiec i mocarstw zachodnich; sędzimy bowiem, że słuszne prawo mieszkańców austriackiego kraju koronnego do żądania ze strony rządu ochrony od terroryzmu utworzonego w kraju tajnego rządu rewolucyjnego, jako też zabezpieczenia ich życia i majątku. musi być dla każdego rządu, a więc i dla austriackiego dostatecznym powodem, ażeby używał wszelkich środków do rzeczywistego użyczenia tej ochrony, i niepotrzeba wcale w domysłach, internacjonalnych i dyplomatycznych zmianach szukać naglącej do tego konieczności. Są jednak ludzie, którzy *właściciwą przyczynę* umyślnie pomijają, opierając natomiast rozumowanie swoje na takich powodach, które obliczone są na to tylko, ażeby wprowadzić w błąd bezstronnego czytelnika.”

O działaniach wojennych w Sundewitt donosi telegram z Kopenhagi z 22. b. m. że tegoż dnia o świcie wojska pruskie wykonały silny rekonesans. Atak wykonano na całej linii. Jeden pułk strazy przedniej został odparty; inny pułk odnowił walkę, w której brało udział z za szaniec. Rozprawa skończyła się w południe zajęciami dawnego stanowiska.

Z Londynu otrzymała *Jen. kor.* pod dniem 18. b. m. następujące ciekawe doniesienia: „Od niejakięgo czasu obiegają w tutejszym świecie dyplomatycznym pogłoski, których niepodobna przyjmować bez zastrzeżenia. I tak utrzymują najprzód, że Lord Wodehouse otrzymał znowu nadzwyczajną misję do Kopenhagi. ale tą razą z poleceniem, ażeby odwiedził także Sztokholm, dokąd ma wyjechać już temi dniami. Inna wieść niesie, że Lord Cowlej, angielski poseł w Paryżu został wezwany do Londynu i jutro już przybędzie. To pewna jednak, że poseł francuzki od kilku dni niewa bardzo częste konferencye w Downing-Street. W salonach dyplomatycznych jest teraz sprawa duńska prawie wyłącznym przedmiotem rozmowy, i przeważa przekonanie, że chwila porozumienia się mocarstw zachodnich w tej sprawie, chociaż tymczasowo więcej co do zasady niż co do praktycznego jej załatwienia, już jest bardzo bliska.”

Monarchia Austriacka

Wykaz darów

złożonych w redakcyi dla wojsk c. k. 6go korpusu armii w Szleswik Holsztynie.

Wna Ludwika Kratter małżonka c. k. radcy dworu	10 zł. — c.
Wna Ernestyna Hauenschild wdowa po c. k. majorze wielką paczkę szarpi i bandaży.	
C. k. urząd powiatowy w Rożniatowie ze składu dla pułku Martini 3 \mathcal{E} szarpi i 60 sz. bandaży lnianych. tudzież	22 „ 70 „
Wna Julia Williger małżonka c. k. urzędnika policyi 1 paczkę szarpi ułożonych i 1 paczkę nieułożonych razem 1 \mathcal{E} 10 łutów. tudzież 8 sz. nowych bandaży po 4 łokcie długości.	

złożonych razem 1 \mathcal{E} 10 łutów. tudzież 8 sz. nowych bandaży po 4 łokcie długości.

Wna Justyna Rodler 1 \mathcal{E} szarpi ułożonych 14 sz. bandaży, 24 kompresów i 6 par wełnianych skarpetek.

Wny *Schmidts* dyrektor teatru niemieckiego połowę czystego dochodu z przedstawienia danego dnia 23. b. m. na rzecz rannych z pułku Martini, i z innych wojsk galic. w Szleswiku

161 zł. 62 1/2 c.

Wny *Wereszczyński* c. k. adjukt powiatu w Ustrzykach dla pułku Martini 2 zł. w srebrze. i Wna *Wereszczyńska* jego małżonka 1 \mathcal{E} ułożonych, 6 łutów nieułożonych szarpi i 12 bandaży.

PP. urzędnicy kolei Karola Ludwika jako to: Nadinżynier *Pösch* 2 zł., inżynier *Tirasek* 50c., inż. ass. *Petrosi* 1 zł., inż. ass. *Słoniński* 50 c.; oficyałowie: *Tachler* 2 zł., *Proche* 1 zł., *Neugebauer* 1 zł., *Sebera* 50 c., *Mühle* 1 zł., *Essler* 50 c., *Patsch* 50 c., *Lopuszański* 50 c., *Kwitschin* 40 c.

11 „ 40 „

Tudzież cygara, jakoto:

PP.: inżynier *Walner* 100 szt., inż. *Gintl* 50 szt., *Spalke* 30 szt., inż. ass. *Göbl* 50 szt., inż. ass. *Zahalka* 30 szt., inż. ass. *Sładkowski* 25 szt., inż. ass. *Kramar* 20 szt., inż. ass. *Mali* 20 szt., inż. ass. *Goldenthal* 100 szt., eksp. sekr. *Lipp* 100 szt., gł. kas. *Czerzyk* 50 szt., kont. kas. gł. *Myskowski* 50 szt. Oficyałowie: *Frankl* 50 szt., *Bayer* 20 szt., *Krakauer* 25 szt., *Zaremba* 25 szt., *Kossutschek* 30 szt., *Szyszkowski* 20 szt., *Klaus* 20 szt., *Herrmann* 20 szt., *Bayer* 20 szt., *Piotrowski* 20 szt., *Hoffmann* 25 szt., spedytor kolei Karola Ludwika *Sokal* 100 szt., razem

1000 sztuk.

Cygara i gotowizna dla rannych z pułku Martini i 22. batalionu strzelców.

PP. urzędnicy c. k. lwowskiego sądu krajowego jako to; prezes sądu krajow. *JW. Mochnicki* 10 zł., radzca dworu br. *Pohlberg* 10 zł., radzca s. w. *Teodorowicz* 5 zł., radzey sądu krajowego: *Ziadecki* 5 zł., *Gugenmoss* 5 zł., *Drucki* 5 zł., *Petal* 5 zł., radzca s. obw. *Bechel* 5 zł., adj. sekr. rd. w. s. k. *Sebald* 5 zł., od innych urzędników 71 zł. 60 c. razem

126 „ 60 „

Osoba niewymieniona 1/2 \mathcal{E} szarpi.

Kilka pań 6 nowych koszul. 1 noszona, 600 kompresów, 65 bandaży, 10 chustek do obwiązania głowy i 7 1/2 \mathcal{E} szarpi.

Wny *Lang*, właściciel hotelu 3 \mathcal{E} szarpi i kawałków płótna lnianego.

Gremium nauczycieli c. k. wyższego gimnazjum w Brzeżanach dla rannych z pułku Martini

10 „ — „

Gremium nauczycieli lwowskiego wyż. gimnazjum akademickiego na tenże cel

16 „ — „

Wny *Lopatynski*, nauczyciel religii przy lwowskiej wyż. szk. real. na tenże cel

1 „ — „

Razem 347 „ 92 1/2 „

i 2 zł. w srebrze.

Do tego z poprzedniego wykazu

2594 „ 74 „

tudzież 1 dukat w złocie i 1 pruski talar w srebrze tudzież 2 talary, 1 zł. w srebrze i 3 dawne ewangygiery.

Ogółem 2938 zł. 66 1/2 c.

i wyżej wyszczególnione monety złote i srebrne.

Lwów, 24. lutego. Do *Jen. kor. austr.* piszą z Krakowa pod dniem 20. lutego, iż znów dwa morderstwa polityczne w zachodniej Galicyi popełnione zostały. Z Tarnowa bowiem donoszą, iż na pastwisku należącym do wsi Biskupice na granicy powiatów Radłowskiego i Biskupskiego znaleziono w rowie przy gościńcu człowieka zaduszonego z rękami w tył zawiązanymi. Należał on widocznie do wykształceńszych warstw społeczeństwa i mógł mieć od 23 do 28 lat. Poznano w nim zbiega powstańczego przed kilkoma miesiącami w Tarnowie przydybanego i za granicę wydalonego, którego przeszłość domyślać się każe, iż popełnione na nim morderstwo politycznej było natury. Drugie morderstwo popełnione zostało w powiecie Brzosteckim, tam bowiem znaleziono w dniu 10go b. m. na krawędzi lasu Brzosteckiego trupa zamordowanego Wojciecha Nowickiego z Smarzewy. Wskutek odbytych poszukiwań udało się odkryć mordercę w osobie Jana Chodora z Smarzewy, który z zamordowanym wspólnie wracał z jarmarku w Brzostku i u którego przy odbytej rewizyi domowej znaleziono bieliznę skrwa-

wioną. Miał się on już przyznać do popełnionej zbrodni, a śledztwo sądowe wyświeci jej powody. W obec takich wypadków, mówi *Jeneralna kores. austr.* nie dziw, że często słyszeć się dają głosy domagające się od rządu silniejszej opieki nad życiem i majątkiem mieszkańców. Taz korespondencya zwraca następnie uwagę na lojalne usposobienie wiejskiej ludności, co już dowodzi ta okoliczność, iż w powiecie Niskim podatki zapłacone zostały do ostatniego centa bez użycia kroków jakich przymusowych. Następnie twierdzi, iż szlachta zamożniejsza opiera się wszelkimi siłami powstaniu wybuchnąć mającemu, znając usposobienie wiejskiego ludu i przypominając sobie krwawe sceny z 1846 roku. Tylko stronnictwo demokratyczne, składające się z drobnej odłużonej szlachty wsparte zagranicznymi elementami i kosmopolityczną rewolucyą, za każdą cenę wywołać chce powstanie w Galicyi, jak to wszystko zapowiada. Stronnictwo to niezem odstraszyć się nie da, bo niczego się nie obawia nie mając nic do stracenia.

Na dowód, iż jak życie tak i majątek i mienie nie jest wolne od napadu organów rewolucyjnych, *Jeneral. kor. austr.* zamieściła odezwę wydaną do żydów przez rewolucyjnego naczelnika miasta Krakowa którą tu podajemy w tłumaczeniu:

„Nr. 92. Naczelnik miasta Krakowa do obywateli polskich wyznania mojżeszowego w Krakowie. Rząd narodowy zaraz w początku obecnego powstania uznał ostatecznie równouprawnienie Izraelitów w obec ustaw i wolności obywatelskich, i zazała od nich równego wypełnienia obowiązków względem wspólnej ojczyzny. Bracia nasi wyznania mojżeszowego zamieszkali w zaborze moskiewskim, odpowiadając godnie takowemu wezwaniu rządu narodowego, pokazali, iż są nieodrodnymi synami jednej matki Polski. Na polach boju liczymy wielu mężnych z pomiędzy waszych współwyznawców. Ci którzy nie są w stanie przelewać krew swoją za wolność, przykładają się majątkiem i mieniem ku oswohobdzeniu ojczyzny od jarzma, które ją uciska. W obec faktów takowych zaszczytnych i pocieszających, przekonywam się z tem większą boleścią z dochodzących mię ze wszech stron raportów, iż w samem sercu Polski w Krakowie, w tej odwiecznej stolicy, obywatele wyznania mojżeszowego z bardzo małemi wyjątkami powodowani obojętnością lub nieprzychylnością, wszelkiej ofiary na ołtarzu potrzeb ojczyźnych odmawiają. Przemawiam więc do serc waszych i do sumienia waszego, bracia Izraelici i napominam Was, ażebyście mię nie zmuszali do użycia surowych w przyszłości środków, służących ku ukaraniu złe myślących obywateli. Dalsza obojętność i wstrzymanie się z wypłatą ofiar narodowych pociągnie za sobą ten skutek niezawodny, iż wywoła polecenie obywatelom chrześcianom, ażeby zerwali z wami wszelkie stosunki handlowe i na Kaźmierzu i Stradomiu nie kupowali. Kraków, 14. lut. 1863 r. L. S. około herbu trzechpolowego napis: „Rząd narodowy. Naczelnik m. Krakowa.“

Wiedeń, 23go lutego. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*) Najjaśn. Pan przyjmował wczoraj Arcyksięcia *Wilhelma* i mianowanego feldzeugmeisterem i prezydentem sprawiedliwości jenerała *Mertens*, a nadto deputację tutejszego węgierskiego komitetu techników, która doręczyła Jego Ces. Mości zaproszenie na akademię, mającą się odbyć dnia 28go b. m. W teatrze opery nadwornej na wsparcie cierpiących niedostatek mieszkańców Węgier, Jego Mość Cesarz dowiadywał się w języku niemieckim o stosunki stowarzyszenia, i przyrzekł swoją obecność, jeżeli nie nastąpi żadna przeszkoda.

Kapitanowi *Eder*, komendantowi orszaku honorowego, którego koń padł od strzału przy szturmowaniu *Königsbergu*, ofiarował Jego Mość Cesarz w upominku konia ze stajni cesarskiej. Pierwszy jenerał-adjutant Jego Mości Cesarza, hr. *Crenneville*, powiódł kapitana do stajen cesarskich, i pozostawiono mu do woli wybrać sobie konia podług upodobania.

W salonach arcypodkomorzego księcia *Auersperga* zbierze się w przyszłą niedzielę wieczorem towarzystwo miłośników sztuki i artystów. — Nowo mianowany minister wojny fml. *Franck* przybędzie dopiero w ciągu tego tygodnia do Wiednia.

(*Oftara dobroczynna.*) *Gazeta wiedeńska* donosi: „W. *Szymon* baron *Sina*, poseł Jego Mości Króla greckiego *Ottona*, kazał doręczyć Jego Excel. pierwszemu jenerał-adjutantowi fml. hr. *Crenneville* kwotę: pięć tysięcy złr. w węgierskich obligacjach indemnizacyjnych wraz z bieżącymi od 1. listopada r. z. 5% kuponami na wsparcie wdów i sierót po poległych w teraźniejszej kampanii c. k. austriackich wojownikach. Za ten znaczny dar patriotyczny wyraża się niniejszem szlachetnemu dawcy najszczerze podziękowanie.“

(*Drobne pieniądze papierowe.*) Dnia wczorajszego spalono w piecach fabryki porcelanowej 700.000 złr. w starych i zużytych drobnych pieniądzech papierowych. Przy tym akcie byli obecni radzca finansowy *Maschka*, buchhalter nadworny *Stulier* i radzca obrachunkowy *Holzer* z buchhalteryi kredytowej.

Niemcy.

(*Okólnik austriacki do rządów związkowych.*) *National Ztg.* podaje następującą austriacką depezę okólnikową do rządów związkowych:

Wiedeń, 13. lutego 1864. Zgromadzenie związkowe na posiedzeniu w d. 11. b. m. uchwaliło, przystąpić w ciągu 14 dni do głosowania nad wnioskami opinii wydziału, który zajmuje się traktatem londyńskim z 8. maja 1852.

Wraz z tą opinią przedłożono wysokim rządowi związkowym oddzielne wotum Austrii i Prus, które z prawnego i rzeczywistego położenia rzeczy wyprowadza ten niezaprzeczony wniosek, że ponieważ traktat londyński w sposób uznany nie zobowiązuje związku niemieckiego, większość wydziału nie miała wcale powodu z samego zaprzeczenia tego traktatu robić oddzielną część poruczonego mu zbadania kwestyi dziedzictwa i wzywać zgromadzenie związkowe do głosowania, przez które nie by nie zyskano w rozstrzygnięciu kwestyi spornej.

Gdyby wotum, które większość wydziału pomimo naszych ponownych gruntownych przedstawień zaleca zgromadzeniu związkowemu mogło się nam wydawać rzeczą zbyt cenną ale nie szkodliwą, lub gdyby wątpliwości nasze ograniczały się na tem, że to w gruncie rzeczy nie ma innego wewnętrznego znaczenia, jak jedynie znaczenie demonstracyi przeciw dwu głównym mocarstwom niemieckim. poprzestalibyśmy na wynurzeniu naszego odmiennego zdania przy rzeczonym oddzielnem głosowaniu. Bądź co bądź, gdyby uchwały przez wydział proponowane były istotnie powzięte, moglibyśmy własne nasze stanowisko najzupełniej zastąpić oświadczeniem, że te uchwały bezwzględnie nie zmieniają w niczem położenia rzeczy. Ale cztery wnioski większości chociażby po prostu były bezskuteczne w kwestyi prawnej, mogłyby właśnie dla tego w zakresie politycznym bardzo łatwo wywołać skutki zamierzonego wyzwania, i bez wszelkiego powodu i pożytku wymusić poniekąd na rządach niemieckich stanowcze oświadczenie przeciwne na korzyść traktatu londyńskiego. Nie potrzeba tu dowodu, że po wybuchu kroków nieprzyjacielskich w Szleswiku, podwójną stała się odpowiedzialność za postępowanie, przez które bez tego zachodzące naprężenie w stosunkach między głównymi mocarstwami powiększyłoby się samo przez się, bez jakiegokolwiek z rzeczy wynikającego powodu.

Ta uwaga skłania nas za pośrednictwem W. Pana wynurzyć osobno rządowi przy którym W. Pan masz zaszczyt być uwierzytelnionym, życzenie, aby nie dawał swego przyzwolenia na wnioski większości wydziału, lecz aby oświadczył się za niepodzielnem zdaniem relacyi względem całkowitej kwestyi następstwa przydzielonej wydziałowi do zbadania.

Tembardziej nie powinuaby tu zachodzić żadna trudność, ile że druga część opinii wypracowanej przez k. bawarskiego posła na sejm związkowy jest już w zupełności ukończona i dość jest odczytać ostateczne wnioski teje, aby się przekonać, że te wnioski nie przypuszczają nigdzie oddzielnego wyroku względem nieskuteczności traktatu londyńskiego lecz mogą być przyjęte z wyrokiem tego rodzaju lub bez niego.

Zwracamy w końcu uwagę, że nawet rząd, któryby nie zgadzał się w zupełności na pojedyncze ustępy oddzielnego wotum austriacko-pruskiego, — chociaż my z naszej strony widzimy w tem tylko sprowadzenie należącej do związku części kwestyi do jej prawdziwego punktu wyjścia, — nie miałby przeszkody głosować przeciw bądź co bądź nieumotywowanemu rozdzieleniu ostatecznego pojęcia na ujemną i dodatnią połowę jak to już uczynionem zostało ze strony posła W. k. meklenbugskiego.

W. Pan ... nie omieszkaż, rząd ... zawiadomić o niniejszym reskrypcie i t. d.

Dania.

(*Wiadomości z placu boju. — Stosunki z Szwecyą.*) Posuwanie się wojsk pruskich za granicę jütlandzką przypisują głównie względem wojskowym, ale zachodzi jeszcze wątpliwość, czy miejsca do których przednie strażce dotarły będą stale obsadzone. Dwa wytłumaczezie sobie demonstracyę wojskową, która zapewne miała na celu rozdzielić siły zbrojne głównego korpusu Duńczyków w Düppel, a przynajmniej odwrócić ich uwagę, chociaż dotąd dla przyczyn, które łatwo odgadnąć, nie jesteśmy wcale zawiadomieni o ruchach armii, i planie wyprawy. Niektóre dzienniki niemieckie przyznają, że z linii pruskich właśnie dla tego nie dochodzą żadne wiadomości o planach, iż wszyscy nie należący do armii, oddaleni zostali, a pogłoski i domysły w tem znajdują swoje objaśnienie, jeżeli nie usprawiedliwienie. Mają one uzupełniać niewiadomości sprawozdawców.

Telegramy prywatne jeszcze mniej zasługują teraz na wiarę jak dawniej. Pewnem jednak zdaje się być, że huzary gwardyi pruskiej stoczyły szczęśliwą utarczkę z dragonami duńskimi dnia 18. b. m. Wiadomości z *Sundewitt* potrzebują jeszcze potwierdzenia; telegram *Weser Ztg.* że Duńczycy zamknęli się w szan-cach właściwych, i wieś Düppel usiłowali spalić, zdaje się być przedwczesnym. Nie potwierdza się także wiadomość, że Król-wicz Fryderyk Karol zazałał aby wyspa Alsen i Düppel były opuszczone do 19. b. m. Fakt ten jednak podaje także *Schl. Ztg.* z dodatkiem, że ze strony austriacko-pruskiej jest 160 dział wymierzonych przeciw szancom düppelskim. Wielkie przygotowania dla rannych dowodzą, że strony oczekują nader krwawych potyczek.

Pomiędzy Szwecyą a Danią stosunki nie są wcale tak ścisłe jak sądzono. Charakterystyczne pod tym względem jest zdanie dziennika szwedzkiego. *Nay daglight Allehanda*, który pisze: Przez tyle lat chełpiono się z *Dannewerke*, a teraz je opuszczono. Widocznie nie ma na celu zwieść mocarstwa zagraniczne, a jeżeli Dania przez to nie straciła współczucia, to straciła zaufanie Szwecyi, bo kto raz zwieść potrafi, ten i częściej potrafi to uczynić. Dla tego Dania nie może spodziewać się pomocy szwedzkiej. Zreszta

dzienniki szwedzkie do 13. b. m. nie donoszą nic o planach swego rządu

Królestwo Polskie.

Warszawa, 22. lutego. (Uznanie konsula austriackiego. — Rewizje. — Adres. — Wiadomości z prowincyi.) Dziennik Pow. donosi w części urzędowej:

Najjaśniejszy Pan rozkazać raczył, uznawać radcę legacji hrabiego Emanuela Ludolfa, za konsula jeneralnego austriackiego w Warszawie.

Ten sam dziennik pisze dalej: W dniu 3. (15.) lutego r. b. o godzinie 7. zrana, dopełniono ścisłą rewizję w ogrodach i domach właściciela hrab. Kosakowskiej i Istomina Wsiewołoda kupca będących. — w skutek której znaleziono w krzakach po różnych miejscach rozrzucone rozmaite przedmioty, a mianowicie, paczkę śrutu, formy do lania kul i ostre ładunki. — a w dziedzińcu ościennego domu Maciejewicza, gdzie już kilka razy przedtem odbywano rewizję. — p. o. feldfebla cyrkułu 10, podoficer Jakowlew rewidując zabita studnie spostrzegł tam szaszkę; spuścił się więc do niej, wydobył kilka sztuk broni; — polecono zatem wypompować wodę, lecz gdy to skutecznie się nie dało, żołnierze policyjni: Żabawski, Mirochlin i Jaszumow, bez względu na niebezpieczeństwo, rozebrawszy się do naga, spuścili się na dno, gdzie przebywszy blisko godzinę, wydobyli jeszcze dwie dubeltówki, pięć pistoletów, cztery szaszki, cztery formy do lania kul i 13 pik żelaznych; znaleziono nadto w komóreczce do drzewa, należące do tegoż Maciejewicza skrzyneczke z pistonomi, 2 granaty, żelazną gwichtę, 7 oszczepów, 3 noże i inne temu podobne rzeczy.

Przedmioty zaś znalezione w ogrodach hr. Kosakowskiej i Istomina, o ile wnieść można wyrzucono z domu Maciejewicza.

Z kolei ogłosił znów *Dzien. Pow.* jeden adres wiernopoddanych od starozakonnych poddanych berłu Cesarza Alexandra o 178 podpisach z potwierdzeniem rabina i dwóch członków dozoru bożniczego; — przykład z hebrajskiego.

Nakoniec przynosi jeszcze *Dzien. Pow.* następujące wiadomości z prowincyi:

Lublin. W południowych powiatach gubernii Lubelskiej spotkać oś codziennie się ustala bez względu na wieści o niby nastąpić mającym wtargnięciu band z Galicyi. Cały prawie powiat Zamojski podał już wiernopoddane adresy. Mnóstwo włóczęgów z rozbitych i rozpuszczonych band wałęsa się w powiecie Radzyńskim. W celu przeszkodzenia im zbierania się w nowe bandy, wysłano z oddziału Siedleckiego jednocześnie siedm oddziałów partyzanckich, z zadaniem przejścia wsi i wyłowienia bandytów. Bandyci bardzo często napadają w nocy na strażę wiejskie grożąc im śmiercią. Taki napad miał miejsce we wsi Lisia Wulka, lecz przez włóścian i żołnierzy został odparty, przyczem raniono 1go włóścianina i 1go żołnierza.

Siedlce. Patrol kozacki pod dowództwem urjadnika Jeremina (27u ludzi) w dniu 28. stycznia (9. lutego), niedaleko Mord spotkał konna bandę Neumana 70 ludzi liczącą, którą przedtem już ścigał oddział Międzyrzecki. Powstańcy przed pogonią wpadłszy do lasu, rozpierzchli się; ujęto wszakże 4ch i kilka sztuk broni. Strata w zabitych niewiadoma. Na drugi dzień tenże Jeremin ze swieżym oddziałem (25u ludzi) spotkał się w folwarku Drupie z banda 40u ludzi. W czasie potyczki i pogoni zabito 6 bandytów a jednego wzięto do niewoli. Zabrano 5 koni i kilka sztuk broni. Jeremin w obudwu potyczkach nie poniósł żadnej straty.

Włodawa. Kapitan Połubiński śledząc powstańców w lasach na południo-wschód od Włodawy w okolicach Gdańska, Kulszyna i Tarnowa. 18. (30.) stycznia pod wsią Kopiną, Majdanem napadł na liczną bandę dwóch hersztów; Sinkiewicza i Mioduszyńskiego. Bandyci byli wyparci z dwóch stanowisk a potem ścigani po lasach na przestrzeni 20 wiorstowej, co dokonano z taką natężnością, że bandyci dla pozbycia się ciężaru w czasie ucieczki, porzucali broń, półkozuski i buty: 15tu zabito, do 30tu raniono a pięciu dostało się do niewoli. Zabrano 10 sztuków i mnóstwo zwierzchniej odzieży. Jeńcy zeznali, że dowódzca bandy raniony w głowę. — Wojsko żadnej nie poniosło straty.

Sztabs-kapitan Szweryn dnia 28. stycznia (9. lutego) napadł na bandę Lenkiewicza pod Wulką Konoplańską. Bez względu na mocny ogień bandytów, zaatakował ich i pędził przez Zdany, Monarzew i Radzików, dopóty dopóki banda nie rozbiegła się w różne strony. Oprócz ranionych zabito 30tu, do niewoli ujęto 2ch. Zabrano ośm koni i broń. W wojsku raniono jednego ułana.

Luków. Wysłany w dniu 29. stycznia (10. lutego) w celu administracyjnym z Łukowa raporszczyk Derewiński z oddziałem 30tu ludzi piechoty, dowiedział się w marszu, że we wsi Smolance odpoczywa konna banda 70 ludzi. Dosiadłszy podwozy udał się tam i napadł na bandytów zniemacka, tak że ci pomimo liczniejszej siły, ratowali się ucieczką, przyczem stracili 2ch zabitych a 1go ujęto do niewoli. Zabrano 3 konie, 10 sztuków i inną broń.

kim gościńcu. **Spraw. radny p. J. Lewakowski.** 2) Sprawozdanie z odbytej licytacyi na dostawę miotel. **Spraw. radny p. Blechschmidt.** 3) Zdanie syndyka miejskiego względem praw miasta do własności zwierzchniej gruntu pod l. 1498. **Spraw. radny ks. kan. Szeligowski.** 4) Złożenie mandatu radnego p. J. Nowakowskiego. **Spraw. radny p. Jajłowski.**

(Rozprawy ostateczne) Dnia 12go maja 1863 we wsi Mokrotynie włóścianie przytrzymali kilku do 17 lat liczących studentów, jako to: Edwarda Pap, Alfreda Starzyńskiego, Władysława Schulera i Grzegorza Belmana, którzy mieli zamiar udać się do powstania. Według zeznania tych studentów włóścianie znieważyli ich przy tej sposobności, a dwaj z nich Konstanty Szewczuk i Ilko Bosak usiłowali pogroźkami wyłudzić pieniądze od Papa, czemu jednak ci obadwaj zaprzeczają.

Dnia 22go b. m. stawieni zostali przed c. k. sadem krajowym we Lwowie Szewczuk, 55 lat liczący, iowalid patentowany, i Bosak, 27 lat liczący, obadwaj żnaci, obr. gr. kat., obwinieni o zbrodnię gwałtu publicznego, za co c. k. prokurator państwa proponowała na Szewczuka karę 6 miesięcy więzienia, lecz sąd uwolnił obadwu dla braku dostatecznych dowodów.

(Ku przestrodze.) Dnia 21go b. m. pewien tańcejszy iowalid patentowany zostawił w domu synka 15 miesięcy liczącego pod dozorem 14letniej piastunki. Za powrotem do domu zastał dziecko same z odciętym małym palcem u prawej ręki; oprócz tego postradał 1 zł. a dziewczynka znikła bez śladu.

(Pożar.) Dnia 16go b. m. wieczorem zgorzały z niewiadomej przyczyny w Tarnawie górnej, w obwodzie saucokim, dwóm włóścianom tańcejszym wszystkie budynki mieszkalne i gospodarskie, zasoby zboża i siana, sprzęty i pięć sztuk bydła. Szkodę obliczono na 700 zł. w. a.

(Obywatelstwo honorowe.) Rada gminna miasta Czerniowiec w uznaniu zasług deputowanego rady państwa i sejmu krajowego Alexandra barona Petrino, położonych w sprawie kolei żelaznej ze Lwowa do Czerniowiec, jako też w uznaniu jego patryotyzmu przy każdej sposobności okazywanego, uchwaliła na je'nem z ostatnich posiedzeń nadać mu honorowe obywatelstwo miasta Czerniowiec.

(Scena wojskowa.) W Wiedniu w kawiarni Daum, w licznej gromadzie oficerów znajdował się feldwebel Friedel (z pułku Martini) ozdobiony wielkim złotym medalem za waleczność. Przybył on z eskortą zdobytych dział duńskich, i opowiadał oficerom, jak Najjaśn. Pan przyjmował eskortę, i jak jego przy tej sposobności mianował podporucznikiem. Ponieważ opowiadający był jeszcze w mundurze feldwebla, podpułkownik H. odjął portepce od swego pałasza i przypiął je do palasza pana Friedel z prośbą, aby je przyjął na pamiątkę od starszego towarzysza broni. To portepce, rzekł podpułkownik H., jest już wprawdzie stare, ale było noszone z honorem, i wiem, że nadal będzie z honorem noszone. Oficerowie uściskali walecznego towarzysza, który był głęboko wzruszony.

(Pan minister wojny fml. Franek) jest rodowitym wiedeńczykiem i synem bankiera Franeka. Ukończywszy nauki w szkole korpusu pionierów w Tullu, wstąpił jako kadet do pułku Hoch- i Deutschmeister, przy których w latach 1820 — 1830 brał udział w akcyi w Neapolu, został chorążym przy piechocie Gepperta, porucznikiem przy kirasyerach Wallmoden, a następnie awansował na podpułkownika i pułkownika przy piechocie Gyulajaja, a po wyprawie roku 1859 na jeneral-majora i feldmarszałka-porucznika. Fml. Franek liczy przeszło 50 lat. Znany autor Gustaw Franek, zmarły w Londynie, był bratem terazniejszego pana ministra wojny.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 8go lutego. W H. połowie z. m. były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów na targach w obwodach kołomyjskim i brzeżańskim.

Kolomyja	Miejsce targu:									
	Sniatyn		Kuty		Brzeżany		Hurszyn			
	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.
waluty austriackiej										
Mec pszenicy	2	50	2	13	2	50	2	12	2	40
„ żyta	1	60	1	28	1	37	1	11	1	30
„ jęczmienia		85		79		80		88		1
„ owsa		75		63		70		79		80
„ hreczki	1	20	1	50	1	40	1	16		90
„ kukurudzy	1	7		93	1	10	1	32	1	30
„ kartofli		60		40		50		40		40
Cetnar siana		80	1	37		90	1	16		23
„ wełny						32				
„ nasienia koniecu										
Sag drzewa twardego	5	50	6	75	4	50	4	50	5	50
„ „ miękiego	4	50			2	40	3	50	4	20
Funt mięsa wołowego		8		7		8		11		11
Mas okowity		72		60		60		70		27

Kronika.

(Posiedzenie rady miejskiej) odbędzie się dziś dnia 25. lutego b. r. o godzinie 6tej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym wszystkie sprawy zaległe z ostatniego posiedzenia odbytego dnia 18go b. m., tudzież: 1) Assygnata należności za wykonaną budowę szkarpy przy grodec

Wiedeń, 22. lutego. (Targ wiedeński na woły.) Na naszym dzisiejszym targu było 582 wołów węgierskich, 1237 galicyjskich i 583 krajowych. Z tego sprzedano na potrzebę miejscową 1504 sztuk, na prowincye 668 sztuk, i płacono za 1 sztukę ważącą od 500 do 750 \mathcal{E} po 121 do 212 zł. 50 c. za 1 cetnar 23 zł. 50 c. do 27 zł.

